

KURYER LITEWSKI

Ła Naywyższém Dozwoleniem
IMPERATORA JMCJ CAŁEY ROSSYI.

w WILNIE V. S. 29. PAZDZIERNIKA 1802. ROKU WE SRODĘ

* Petersburga V. S. 27. Października.

W Rządzącym Senacie czytano rapport Collegium wojennego z przyłączonym reskryptem J. J. M. do Generała Feld Marszałka Grafa Mikołaja Soltykowa D. 17. Września, następującej treści: Wiadome, przez czas bardzo długi podjęte prace i zasługi dla pożytku Ojczyzny, a szczególnie przy Moim wychowaniu, nie dozwoliły Nam obciążać Was na przyszłość obowiązkiem trudnym, który jest nad lata podeszłe i zdrowie osłabione. Z tych przyczyn postanowiłem oddać Ministerjum wojenne Wice Prezydentowi tegoż Collegium. Pragnąc w tém zdarzeniu Was upewnić o nieodmiennym szacunku, i zareczyć stateczną wdzięczność Moję, sądzę bydl rzecz przyzwoitą obawić przyczyny, jakie mnie złożyły do naznaczenia nowego Ministra. Uwalniając Was, podług własnej woli, od obowiązku Prezidenta Collegium wojennego, spodziewam się, że po dawnemu nie przestaniecie bydl użytecznymi Nam i Ojczyźnie radą i pomocą, ile siły zdrowia pozwolą. Zachowując na zawsze ku Wam szacunek. Jesteśmy. ALEXANDER.

Półkownik Czernozubow przyjmuje się do służby w wojsku Dońskim. Nadworny Konsyliarz Wła. ew bywły dozorca S. Petersburgskiego więzienia, uwolniony od służby z pensją półtow gaży. Tajny Konsyliarz Lwow Tambowski Gubernator Cywilny, w tymże urzędzie przechodzi do Gubernii Kałuskiej; Tambowskim Gubernatorem naznaczony Generał Major Palicin z rangą według klasy cywilnej. Bywły S. Petersburgskim Policmeystrem Koleski Konsyliarz Zaicow odesłany do Heroldyi, z pensją jaką miał dotąd, póki miejsca nie otrzyma.

Ukaz J. I. M. z rządzącego Senatu Litewsko Wileńskiemu Rządowi Gubernskiemu. Na mocy Ukazu J. I. M. rządzący Senat słuchał rapportu od Heroldyi, w którym wyraża: że mnogie Szlacheckie zgromadzenia przy wydawaniu pism Szlachcie uznanej przez się, nie wzmiankują w swoich przełożeniach; czyli nie znajdują się w podusznej rewizyi krewni prośących, albo też sami prośbę przynoszący, co do żadnej klasy nie należą. Ztąd w Heroldyi przy roztrząsaniu dzieł takowych zdarzają się trudności i opóźnienie. Prosi więc aby zalecono wszystkim rządóm Gubernskim, a przez one Szlacheckim Deputackim zgromadzeniom, ażeby te przystępując do wciągnięcia w Księgę Herbowną osob dowodzących Szlachectwa swego, wspominali, że z ich rodziny i pokrewieństwa nikt w żadnej rewizyi podusznej nie był, i teraz nie jest; i to zawsze wyrażali w swoich przełożeniach. A jeśli kto z rodziny, albo też sami prośbę przynoszący, kiedykolwiek byli w podobnym przypadku; wyraźnie opisać trzeba, za jakim Ukazem wymazanem zostali. Gdy zaś nowe mogą być podane dowody od Szlachty znajdującej się teraz w rewizyi podusznej z jakiegokolwiek przyczyny; te odsyłać trzeba do Heroldyi, iak prawa przepisują. Heroldya rzec zważywszy, prze-

łożyć rządzącemu Senatowi potrzebę wymazania onych. Izby Skarbowe, jeśli to się zdarzy przy rewizyi lub w innym czasie; gdy im ukazywane będą od ludzi w rewizyę podusznej zapisanych, pisma na Szlachecką dostojność wydane z Deputatskich zgromadzeń; same przystępować nie mają odtąd do wymazywania z rewizyi, ale o tém uczynią przełożenie porządkiem w prawach przepisanych; i czekać będą zalecenia od Senatu. Rozkázali: Zgodnie z przełożeniem Heroldyi, zalecić Ukazami Rządzącego Senatu wszystkim rządóm Gubernskim, ażeby Szlacheckim Deputackim zgromadzeniom surowie zaleciły konieczną potrzebę dostrzegania w przyszłym czasie; że przy wciąganiu w Szlachecką herbowną Księgę osob okazujących Szlachecką dostojność; takich co nigdy nie byli w rewizyi podusznej, wymieniali zawsze w swoich przełożeniach. A jeżeli kto z dowodzących Szlachectwo, albo z krewnych jego był kiedy umieszczony w rewizyi; takich koniecznie wyrazić trzeba w témże przełożeniu, za jakim Ukazem wymazanem zostali. Nadto wnoszone do Szlacheckiej Deputacyi dowody przez Szlachtę dotąd w rewizyi będą. Kwietnia 1800; 5. Maja i 15. lipca 1801. przesyłać należy do Heroldyi na roztrząsanie. Izby skarbowe, gdy zapisani w rewizyę podusznej pokazywać im będą pisma na Szlachectwo wydane od Szlacheckich zgromadzeń wywodowych, według przepis par. 7. i Ukazu r. 1801. Marca 24. d. same przez się przystępować nie powinny do wymazywania takich osob z rewizyi, lecz donosić mają Rządzącemu Senatowi, i czekać jego wyroku. Tym więc Izdom Skarbowym przesyłać od Senatu zalecenie, a do wszystkich rządów Gubernskich Ukazy; donieść Heroldyi i Podskarbiemu Państwa. D. 20. Września 1802.

* Wiednia 23. Października.

Cesarzewicz Wielki Xiążę Rosyjski KONSTANTYN dnia wczorajszego przybył do tej stolicy. D. 20. w dworskiej kaplicy odprawito się żałobne nabożeństwo za Hilzpańskiego Infanta, Parmeńskiego Xiążęcia Ferdynanda, Ojca Króla Jmci Etrusków, niedawno zmarłego. Do Pragi d. 16. przybyła siostra Monarchy naszego Arcy Xiężna Marya Teresa z małżonkiem Xiążęciem Saskim Antonim. Przyjął gości Arcy Xiążę Katoł; sam zatrudnia się ćwiczeniem wojską; regimienta A. X. Rainera i Froelicha na szczególną pochwałę zasłużyły. Arcy Xiążę Józef Palatinus tu się znajduje; do powrotu jego Seym Presburski żadnego posiedzenia mieć nie będzie. Po wszystkich Comitatach surowie zabroniono włościanom podawać prośbę do Stanów; ale dawnym zwyczajem skargi mają być zanieszone do sądów krajowych. Ktokolwiek lud narawiać zechce do złamania tego przepisu, nie ujdzie kary surowej.

Nieszkańce Belgradu z poddanymi Austriacami teraz żyją w zgodzie i jedności. Często ich naczelnicy przyjeżdżają do Semlina rozmawiając z kupcami o ułatwieniu han-

dlowych interesów, które dotąd były zawikłane, z przyczyny mianowicie zagęszczonych rozbójców. Jańczarowie albowiem bynajmniej nie myślą o poskromieniu łotróstwa, zład nieraz w granicach naszych smutne przypadki bywają. — Cesarz Jmć edyktem zakazał wyprowadzania za granicę, naszey, zprowadzania do kraju obcey monety zdawkowey, przez co wielu bogactwo się lichwiarzy, szkodował narod. Włoskie iednak Prowincye, Istrya, Dalmacya, Albania są wolne od tego rozrzadzenia. — W miescie naszym d. 1. Stycznia będzie otwarty sąd apellacyjny najwyższy dla osob stanu woyskowego. — Minister Pruski Alvensleben umarł w Berlinie lat mając 56.

W Ratisbonie Minister Hannowerski imieniem Elektora Króla W. Brytanni, przyjął zamianę ofiarowaną Biskupstwa Osnabruck, za ustąpienie dzierżaw i pretensyi w projekcie wyrażonych. Ale oraz narzeka, iż bez potrzeby służnocy, ze szkodą Elektora; powiększono dzierżawy miasta Bremen. — Dzisiejszy Biskup Ratisboński, ma zatrzymać Biskupstwo Freisingen z Opactwem Berchtolsgaden, które dziś posiada; dochodu iednak mieć nie będzie nad 60. tys. złot. ryńs. — D. 17. Minister W. Mistrza Krzyżackiego podł Deputacyi projekt utrzymania i opatrzenia duchownych przez indemnizacyą zkrzywionych. Radzi naprzod, Xiążąt Rzeczskich zostawić przy tém dostoięństwie; pozwolić każdemu wolne mieszkanie w kraju dawniey własnym, albo indziej według upodobania; domy ich zimowe i letnie mają być opatrzone we wszystko do potrzeby i wygody przez nowych nabywców; Mogą iż Xiążęta wziąć własne ekwipaże, konie, ludzi do usług, których opłacać powinnić ciż sami nabywcy; nakoniec każdy odbierać będzie pensyą, ktoraby umiarkowana była do dawniejszych dochodów. Tenże Minister chce, ażeby w dzierżawach duchownych nowi Panowie żadnych odmian nie czynili, zostawiając w całości dawne przywileie i swobody; mieszkańcom zaś ażeby wolno było wstąpić do Republiki w Conclulum przekładał P. de Laforet, że rząd Francuzki powinien opłacić niektóre przynajmniej długi, zaciągnięte przez Xiążąt za zezwoleniem Stanów Prowincyi na lewym brzegu Renu pozostałych. Prosi także o zniesienie cel w Mogucy i Colonii ustanowionych; ponieważ Rzeczy Xiążęta z swojej strony wszystkie zniesli na Reme.

Od granic Szwaycarskich 18. Października.

Seym w Schwitz zgromadzony dał następującą odpowiedź Konsulowi Buonaparte: „Odebraliśmy z rąk Generał Adjutanta Rapp odezwę twoją. Zrzućmy nieskończenie, żeś nie odebrał wczesnie pisma naszego, któreśmy wysłali 30. Września; w niem znayduie się wierny obraz stanu Oyczyzny. Przyłączamy tu onego kopia, prosząc usilnie, ażebyś rzecz zważył najpilniey. Przekonałz się zapewne, że nie duch partyi dziś porusza Szwaycarów; ale narod cały mocą Lunewilskiego traktatu, używa praw od ciebie samego pozwolonych, pisząc dla siebie ustawy powłoczne i szczegulne, któreby dogadzały położenia krajowemu i potrzebom. Rządcy nasi tworzą teoryę ciemną, niepojętą, i do skutku one przywodzą, chociaż doświadczenia początkowe były szkodliwemi. Gdyby lepiej rzecz uważyli, gdyby na prawdę przeyrzeli; Oczyryndać wno byłaby uspokojoną. Lecz ponieważ zniechęcając się małe Cantony do przyięcia swoich układów, rząd nie wzdrygnął się zapalcć ogień domowey wojny, po całym kraju rozszerzyć z bezprzykładną zaciętością; obywatelskie umysły gniewem zapalone, ziednoczyły się na zrzućnie iarzma nieznośnego.

Nie jest więc interes partyi, lecz sprawa ludzkosci, chęć prawa narodu całego, który nam Deputatom swoim dał instrukcyę i moc zupełną, któremu Ty sam Konsulu wolność zaręczył;

ucisk i gwałt na nim dokonany; zapewne był dalekim od woli twoiey. Ten narod nie użyje na złe wolności swojej; powszechnie pragną dziś obywatele używać powłoki pod rządem oycowskim, widzieć zaręczoną własność, bezpieczeństwo osob i swobod swoich. Wszystko się stanie iak tylko nikt postronny przeszkadzać nam nie będzie. Cała Europa widzi z podziwieniem w osobie twoiey Konsulu, Naywyższego rządcę wielkiego narodu; masz władzę niezmiernie wielką, która w twoim przekonaniu może być użytą iedynie na dobro i pożytek ludzkosci. Wspaniałość i wielkomysłność nie pozwolą zapewne Konsulowi Francuzkiemu użyć władzy i wielkoscwoiey przeciw narodowi, który niezgo nie pragnie i nie szuka, iak tylko niepodległości ktorą onemu zaręczył. Jeśli chęć naszą pochwalisz, wdzięczność zachowamy niesmiertelną. Szwaycarowie i skutkiem pokazemy, iak miło nam jest zasługiwać na względy rządu R. P. ty Francuzkiy.

z Lausanne 12 Października.

Generał Adjutant Rapp do nas z Berne powrócił d. 10 z Generalem woysk rządowych Von der Weidt, wkrótce potem kilkakroć ognia dano z armat. Rapp niemieczkaiąc pośpieszył do Genewy. Nie wiadomo co sprawił u rządzonych; to pewna co Prefekt Cantonu ogłosił, że zawieszenie broni przedłużone, i jest nadzieia, że iuz krew ziomkowi ręką Szwaycarską nie będzie przelewana. Insurgentcy z Friburgu ustepili; rządowoy garnizon tam zabrany w niewolę, przez Berne do Schwitz poprowadzono. Polkownik Roverea wolność odzyskał; pokazał się z papierow jego w Senacie czytanych, iż nietylko nie myślił zapalcć poźir wojny domowey; ależ iak na dobrego obywatela przystoi, chciał zgodę i iedność przywrócić. Mullinen przez insurgentów do Paryża wysłany, powrócił do Berne z wiadomościami, iak się stać pomysłom, które do Schwitz poniosł; chęć można wątpić, że kupy zbroynego ludu powracają do domow.

D. 15 Rapp do nas powrócił z Genewy d. 12. Mullinen i Giorgius do niego z Schwitz przyniesli odpowiedz Seymu; ten przyjmie pośrednictwo Konsulowskie, poddając się warunkom w odezwie jego przepisany. Przewoź armie Konfederatów będą natychmiast rozwiązane; nowe urzędy ustają. Z drugiej strony rząd i Senat rozkazał rozpuszcć milicyą Cantonu Vaud. Pierwsza półbrigada idzie do Berne na załogę; druga przez Valais i Oberland zmierza do tegoż miasta; stanowiący na miejscu wzmocnione będą artylerya i strzelcami. Sześć kompanii rządowoy żołnierza uwiezione w Friburgu poydą do Zurich; inne woyska do Basel i Solothurn. Wczora Mullinen i Giorgius do Berne wyiechali; za nimi Rapp pośpieszył. Tymczasem Berne wybiera Deputatów, którzy w liczbie 6 lub 8 do Paryża na Consultę iechać powinni. Woyska Francuzkie do Pontarlier zgromadzone, które iuz miały wtargnąć do Szwaycarów, odbierają rozkaz oddalić się od granic. Rząd wkrótce do Berne wyieżdża; Senat dziś na radzie postanowił co trzeba względem powrotu swojego do dawney stolicy. Słychać że Poseł Włoski odwołany został; ponieważ za rządem wygnanym do nas nie poiechał.

z Basel 16 Października.

Rząd nowo ustanowiony Cantonu naszego wiedząc, iż d. 14 czas upływał Seymowi zamierzony do przyięcia Francuzkiego pośrednictwa, wysłał do Generał Ney deputacyą. Przyięta grzechnie, nie bawiąc powróciła z doniesieniem, iż ten wódz znaczne codzień posiłki odbiera. Jużemy się spodziewali wczora widzieć wkraczącego do Szwaycarów; lecz nadspodzianie ułożyły się rzeczy. Ney gońcem odebrał wiadomość o zklonieniu się Seymu w Schwitz.

do chęci Konsula; z tego względu zostaje na miejscu, czekając nowych rozkazów z Paryża. Rzecz jak mówią, ukończyła się tym sposobem. Sejm z początku postanowił wysłać deputacją do Paryża, i zawieszenie broni z rządem przedłużyć, póki nie przyjdzie odpowiedź Konsulowska. Lecz gdy Rapp oświadczył powtórnie, iż odpowiedź obojętna za wyraźne odmówienie wzięcia, pociąganie za sobą wtargnienie do kraju żołnierza Francuzkiego; Sejm po długich sporach przyjął wolę Konsula w odezwie jego zawartą, i o tém natychmiast obwieścił Cantony zprzymierzone; zalecając ażeby z nich każdy wybierał Deputowanych do Paryża, wprzód jeszcze niżeli rząd z Lausanne do Berne powróci. W wykonaniu tego urządzenia zachodzą trudności. Generałowi Bachmann zalecono rozwiązać wojsko i zbrojne gromady. Senat i rada wykonawcza do Berne powracają.

Od granic Włoskich 11 Października.

Posel Parmeński doniósł Wice Prezydentowi Melzi o śmierci Xiążęcia swojego. Tenże Wice Prezydent pisał do Generała Charpentier kommandanta najwyższego wojsk RPtey Włoskiej, co następuje. „Pierwszy Konsul ofiarował pośrednictwo Szwaycarom. Jest chęcią iego zapobiedz rozwiązaniu Cantonów zprzymierzonych, do czego zmierzają fakcyje naród szarpiące, porządek i spokojność przywrócić. Już 40 tysięcy Francuzów zbliża się do granic. Znakomitszych Szwaycarów do Paryża zaproszono, ażeby znaleźli sami najlepsze środki zbawienia Oyczyzny. Widząc się z rozumem połączoną spodziewać się możemy, że skutek odpowiedzi chęci powszechney tych ludzi, którzy naród waleczny Szwaycarów pragną widzieć szczęśliwym. Nieodmienne postanowiono, ażeby Grisonowie z niemi związek zachowali. W granicach naszych kwitnie spokojność; lecz gdy bliski jest nieład i rokosz, każę roztrpność zapobiedz złemu. Tym iedynie końcem ruszamy wojska nasze. Doniesiesz więc Cantonom granicznym, iż jeśli w trzech dniach porządek i pokój do nich nie powróci, każę wojsko wprowadzić do Szwaycarów dla uspokojenia kraju.

Infant Hiszpański, Xiąże Parmeński Ferdynand, narodzony r. 1751, panujący od r. 1765, umarł d. 8. Dniem pierwey udał się do Fontevivo chcąc odwiedzić dom edukacyi poświęcony; wieczorem zachorował; próżny był ratunek; wkrótce żyć przestał, zostawiwszy do powrotu Syna z Hiszpanii regencyą. Na tey czele jest małżonka Arcy Xiężna Amelia; do pomocy przydany Margrabia Ventura Minister Króla Etrusków, i Konsyliarz Schizzati. — W Rzymie Ociec S. wydał obszerne urządzenie, którego celem jest poprawa rolnictwa w Państwie Kościelném dotąd zaniedbanego.

z Londynu 19 Października.

Szwaycarskie zamieszania zwróciły uwagę powszechną Anglików. Ministrowie częste i długie rady miewają; wysyłamy gońców na wszystkie strony. Moore wyjechał do Wiednia. W pertach pracować pilnie zaczęto; 3 regimenta do Malty posłane byź mają na wzmocnienie załogi; wiele okrętów uzbrajać kazano, które do morza srodziemnego żywność i amunicyę zaniosą. Pod Southampton oboz wytykamy. Co wszystko napetnia trwogą umysły, tak dalece, iż niektórzy stawiają już zakłady 100 przeciw 8, że pokój przed d. 16 Stycznia r. nast: zerwany będzie. To przynajmniej pewna, iż najpierwsze między Anglikami przy witaniu się dziś jest pytanie: jak rychło woynę mieć będziemy? O wyjeździe Lorda Whithworth, przybyciu Posła Andreossy głuche milczenie. — Pogłoska niesie, iż Buonaparte Dworowi Madryckiemu radzi założenie trzech banków, które cały handel złota i srebra utrzymywać będą: w Paryżu, Madrycie, i Lima. — W Amerykańskich miastach: New York, Philadelfii, Baltimore, Wil-

ington, choroby zaraźliwe panują, chociaż z mnieyszą niżeli przedtym szkoda.

Zapał w kraiu naszym jest powszechny za sprawą Szwaycarów; po wielu miejscach otwierac chcą subskrypcyę dla nich; tak niegdys było w Paryżu, gdy Amerykanie zbuntowani dobiłali się o wolność. Każdy narzeka na złamanie Lunewilskiego traktatu. Mówiac o projektowaney subskrypcy, dobrze uważają pisarze nasi, że ten postępek obrazilby zapewne Francuzów; Szwaycarom uciśnionym przyda się mało: zaszczyt przyniesie Angielskim obywatelom w szczegulności; całemu narodowi byź może szkodliwym, dając przyczynę do zerwania pokoju koniecznie potrzebnego. — Słychać że trudnościami zachodzące o Malte, ułożyły się między naszym rządem i Francuzkim. Lecz gdy niektóre Mocarstwa, przez traktat w Amiens proszone, gwarancyi nie przyjmują; Anglikom nie przystoi wyspę na los opuszczać; garnizon Neapolitański zabezpieczyć iey niepodległości sam nie może; silniejszy nieprzyjaciel nie zaniedba grozić wtargnieniem do Królestwa dwóch Sycylii, jeśli rząd wojska swojego z Malty wyprowadzić nie zechce. Takim przypadku zapobiedz każę roztrpność. Wiemy, że niedawno w przykrych wyrazach wymawiano Neapolitańczykom opieszale postąpienie garnizonu pilnować Valetty mającego.

z Strasburga 17 Października.

Szwaycarskie zamieszania zwróciły ku sobie uwagę powszechną. Wielu niepodoba się rada Konsulowska, w groźnych i naród poniżających wyrazach przełożona. Jakożkolwiek będzie przyjęta, w naszych okolicach widzimy niepospolite przygotowania do blizkiej wyprawy. Armia General Ney pod Huningue zgromadza; zciągają do niej regimenta i półbrygady z 5. i 6. dywizyi militaraych; wszystko wymiesie 20 tysięcy starego żołnierza. Tym czasem Deputowani od insurgentów nie mogąc nic sprawić u osob rządowych w Paryżu, udali się jak słychać do Posłów zagranicznych, mianowicie Angielskiego, proząc o pośrednictwo. Z daleka patrzący rozumieją, iż większa nierównie częśc Szwaycarów pragnie powrotu rządu dawnego. Lecz w domowych zamieszaniach trudno poznać prawdę. Bo czyliż nie nauczyło doświadczenie, jak większością głosów odmieniali konstytucyą ciż sami Szwaycarowie po rewolucyi r. 1798; jak onę później wywracał Reding także mniąc się tłumaczem ogulney woli; jak potém Dolder nowe ziemkom dał prawo; jak dziś naostatek raz jeszcze Reding chce zbawić Oyczyznę, zdaniem iego upadła i zgubiona. Gdyby nawet prawdą było, że rząd Doldera nie myli narodowi, że iego konstytucyja Szwaycarom niedogodna; z drugiej strony nie miałby pewna: że między insurgentami niema iedności; gdyby dziś wygórowali, iutro powstanie partya przeciwna; nieśnaskom końca nie będzie. Z tych względów rozsądni ludzie winaują Szwaycarom, że obce i potężne Mocarstwo swoim pośrednictwem ofiaruje tamę polozyć złemu na przyszłość. Pogłoska że rząd z Lausanne prosi Konsula o przyjęcie na lat 10 urzędu Landammana, potrzebuie potwierdzenia.

z Hagi 21. Października.

Zgromadzenie prawodawcze Batawów rozpoczęło w tych dniach obrady swoje; zastanawiać się ma najbardziej nad interesami wschodniej kompanii, i nagrodą iey należną. W Helwetsluys zaczęto pracować około naprawy portu d. 1. z największą uroczystością. Tu więkze okręta wojenne mieć będą stanowisko wygodniejszy, niż w Texel, Ulie etc. Rząd szweyca zamysla flotę RPtey postawić na stopniu najlepszym; trudno iednak spodziewać się, żeby kiedy byź mogła tak ogromna, jak w 17. wrku pod sprawą Trompów, i Ruytera, kiedy sami Francuzom przzymierzonym z W. Bry-

tanją dzielny odpor czynili. Poseł Schimmelpennink na Paryż pojechał do Londynu; w naszym kraju zdaje się panować spokojność zupełna, po ostatniej trwodze, którą rząd nabawiło pismo między żołnierzem rozrzucone. Generał Andreossy w Grudniu ma wyjechać do Londynu; mówią iż etykieta jest przyczyną, że Posłowie Angielski i Francuzki nie chcą uprzedzić jeden drugiego; podobniejsza rzecz do prawdy, iż interesa na morzu śródziemnym ukończone nie są; mianowicie z Malta, której niepodległości nie chcą gwarantować Mocarstwa niektóre. Ociec S. w bulli do Nowego Ministra Ruspoli, potwierdza abdykacją poprzednika Hompesch.

z Constantinopola 26. Września.

Angielski Ambassador Lord Elgin powrócił do naszej stolicy; podróż odprawiona do Grecyi zdrowie jego polepszyła. Przybył po nim wkrótce nasz Poseł Ali Effendi z Paryża. O ustąpieniu Angielskich wojsk z Egiptu nie ma wiadomości. Chwalą tu wszyscy urzędnicy, które wydał dla tego kraju przed wyjazdem W. Wezyr; jeśli przyjdą do skutku, i spodziewać się trzeba, że morowe zarazy nie tak często przynajmniej krążyć będą. — Poseł Francuzki Ruffin donosił rządowi naszemu, że pierwszy Konsul do urzędowania dożywotniego podniesionym został. Winszowali iemu Ministrowie Porty i znaczne podarunki ofiarowali.

Litewsko Wileński rząd Gubernski donosi, aby chcący wziąć w arendowną dzierżawę od 23 Kwietnia r. 1803 na 4 następujące lata Kamienicę w Wilnie na zamkowej ulicy pod N. 193 stojącą, sekwestrowaną za dług u byłego dzierżawcy mieszczanina Kulika Kommissyi szpitalney należny, stawili się do tutejszey Izby Skarbowey na termin: r. d. 3, 2 d. 5, 3 d. 8. Grudnia r. 1802.

Litewsko Grodzieński Rząd Gubernski donosi, aby Kredytorowie i Pretensorowie byłego Litewskiego Kuchmistrza X. Xawerego Ogińskiego zyskiwali należność swoją z jego majątku; ponieważ ten co leży w Pcie Grodzieńskim, to jest miasteczko Przewalki i Palnice zawierający 112. dusz męzkich, za Naywyższym rozkazem idzie pod rząd Graffa Ogińskiego.

JW. Baron Beningsen Generał od Kawalerii Gubernator Woieny Litewski i Kawaler podaje do wiadomości, iż Nayasniejszy Imperator z nayszczodroblivszych swoich względów Gabinetowi swojemu wydać rozkazal Rotmistrzowi Szymonowi Bartoszewskiemu Rubli 50, Szlachciance Zofii Burniewiczowey Rubli 100, Szlachciance Katarzynie Rawskiej Rubli 50, i Wdowie Chorążynie wojsk Poll: Teresie Kamienieckiej Rubli 50. — Ażeby zatym dla odebrania takowych pieniędzy wspomniane osoby do Kancellaryi Cywilney tegoż JW. Woienego Gubernatora stawały same, lub przysłały Plenipotentów ostrzega się d. 15. 8bra 1802 R. w Wilnie.

Józef Maiewski pod czas rewolucyi odłącił się z Litwy do Polskiej z półkiem 4; od lat 9 opuszczona przez niego żona Praxeda z Srokwowskich Maiewska żadney o mężu nie mają

wiadomości, uprasza łaskawą publiczność, ażeby jeśli kto wie o życiu onego lub zezysciu, donieść raczył do Konsystorza Wileńskiego, lub redakcyi Gazet Litewskich.

Podaje się do wiadomości, iż ktoby miał chęć doskonalenia Dzieci, razem z stancyą stożem, lub też tylko lekcyę chciał brać, to jest, w Językach następujących: w Francuzkim, w Niemieckim, w Ruskim, w Polskim, w rachunkach, Geografii, początkach Moralności obyczajów, a to wszystko z reguły, to niech się uda do Korpusu Kadetów Wileń: do Wiel: Kapitana Inspektora, lub też do JP. Hurtera Professora tychże Kadetów, stojącego w Kamienicy JW. Siestrzeńcewicza Konsyl: pod Królewskim Młynem pod Nrem 156. Względem stołu i różnych potrzeb, podług umówionego kontraktu z JP. Hurterem Professorem Kadet wyszczegulni się.

Hurter Professor Kadetów Wileń.

Niżey podpisany z mocy specyalney plenipotencyi sobie wydanej, a dla powszechney wiadomości w Ziem: Wileń: aktykowanej; ułatwiając sprzedaż murów, placow, i kamienic, do dziedzictwa niel:tniego Xcia J. Radziwiłły Podkom: Litt: należących w mieście Wilnie naydużających się, przez sposob licytacyi na wybycie, zadeterminowanych; ma honor obwieścić cała Publiczność, że ku takowey czynności, sporządziwszy księgę własnym podpisem i pieczęcią opatrzoną powierzył oną Namiesnikowi Inryzdyk Wileńskich WJP. Hieronimowi Abromickiemu Dworz: Był: Skarbu Littgo w mieście Wilnie w Kardynalii mieszkającemu, do której każdy życzący kupną takowey sprzedaży, offerencyą swoją, sposobem licytacyi ma zapisać w Ru zaś następującym 1803. d. 15. Januaryi ostateczny do tey licytacyi naznacza się termin, który niżey podpisany Plenipotent osobiście do miasta Wilna dla odebrania summ od więcey ofiarujących, i dla wydania urzędowych praw ziedzie. Datt w Nieswiżu 21. 7bra 1802. Ru.

Wincenty Trembicki L. P. Kobryń.

Opuszczone i w ruinę podane, przez Obywateli, w szrodku miasta Wilna i po przedmieściach Pofsesye, zmuszają Magistrat Wileń: , do wydania przez niniejszą publikacyą ostrzeżenie: że gdy Prawem Konst: 1764. Ru postanowionym jest; aby Pofsesye w mieście Wilnie będące, ruinie podane, za nieprzystąpieniem przez Aktorów, do należnych reparacyi, przez miasto plus offerenti były sprzedawane; dla tego Magistrat, w exekucyą tego prawa, ogólnie wszystkich mających w tym mieście i na przedmieściach Pałace, Kamienice, Domy drewniane i Placel; a przez opieczętowanie ruinie i spustoszeniu pozostawione; aby naydaley do upłynienia roku, z od daty niniejszey publikacyi, starali się poruynowane zreparować, a puste place należycie zabudować; ostrzega. W przeciwnym zaś zdarzeniu; Magistrat ogłasza, iż wszelkie Pofsesye zruynowane, i Place puste; zajęte i przez publiczną licytacyą, w skutek prawa Konst: 1764. Ru sprzedane będą. 1802. Julii 2. dnia.